

AMNESTJA.

Dla upamiętnienia wielkiej w życiu Narodu Polskiego chwili zwołania Sejmu Ustawodawczego Zjednoczonej i Niepodległej Polski, kierowany zamiarem złagodzenia losu osób, które stały się winnymi przestępstw sądowych i administracyjnych, postanawiam:

Art. 1. W sprawach o przestępstwa, popełnione przed dniem wydania niniejszego reskryptu przez osoby cywilne i wojskowe, podlegające orzecznictwu zarówno sądów ogólnych, jak i wojskowych, zastosować ulgi następujące:

- a) darować karę aresztu i grzywny całkowicie, względnie nie wykonaną część tej kary,
- b) zmniejszyć o połowę karę pozbawienia wolności, orzeczoną w rozmiarze nie przenoszącym roku jednego,
- c) zmniejszyć o jedną trzecią nieodcierpianą jeszcze część kary skazanym na terminowe pozbawienie wolności, orzeczone ponad rok jeden,
- d) złagodzić do lat 15 karę bezterminowego ciężkiego więzienia,
- e) zamienić karę śmierci na bezterminowe ciężkie więzienie.

Powyższe ulgi zastosowane będą nietylko do kar już orzeczonych, lecz i do kar, które orzeczone będą w przyszłości, o ile przestępstwo spełnione było przed wydaniem niniejszego dekretu.

Ulgi objęte niniejszym artykułem nie mają zastosowania do osób, skazanych za przestępstwa przeciw zarządzeniom administracyjnym w przedmiocie aprowizacji oraz za lichwę zwyczajną i wojenną, a także za przestępstwa, ścigane w trybie oskarżenia prywatnego.

Art. 2. W sprawach o przestępstwa na tle politycznym i społecznym, przewidziane w art. 99 do 102, 120, 124 do 128, 129 ust. 3 i 6, 130 ust. 3, 132, 367, 368, 499 ust. 2 Kod. Kar. 1903 roku, umorzyć postępowanie karne, względnie darować karę orzeczoną wyrokiem prawomocnym.

Art. 3. W sprawach o przestępstwa wojskowe, przewidziane przez obowiązujące w Państwie Polskiem kodeksy wojskowe, umorzyć postępowanie karne oraz darować karę, względnie nie odcierpianą jej część.

Wyłącza się: zdradę wojenną, narażenie wojsk na niebezpieczeństwo wobec nieprzyjaciela, dezercję wobec nieprzyjaciela, bunt z bronią w rękę oraz przestępstwa, dokonane z chęci zysku; w tych wypadkach ma jednak zastosowanie art. 1.

Art. 4. Umorzyć sprawy, wytoczone żołnierzom polakom armji austriacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej, zagrożone karą nie cięższą, jak 5 lat ciężkiego więzienia, popełnione w polu podczas minionej wojny.

Art. 5. Na ziemiach polskich, które wchodziły w skład byłej monarchji Austro-Węgierskiej, oprócz ulg, wypływających z art. 1, umorzyć postępowanie karne, a orzeczoną prawomocnym wyrokiem karę darować w sprawach o przestępstwa na tle politycznym i społecznym, które według ustawodawstwa karnego, na tych ziemiach obowiązującego, odpowiadają przestępstwom, wymienionym w art. 2 niniejszego dekretu.

Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Komisją Rządzącą dla Galicji i Śląska Cieszyńskiego oraz Górnej Orawy i Spiszu zestawii odpowiednie artykuły austriackiego Kodeksu Karnego: ogólnego i wojskowego.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu zlecam Ministrowi Sprawiedliwości.

Dan w Warszawie, dnia 8 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski